

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Весніна, 14, 2 під'їзд м. Харків, 61023, факс (057) 705-90-77

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Харків

«13» березня 2026 року

Слідчий слідчого управління Головного управління Національної поліції в Харківській області, старший лейтенант поліції Купріков Олександр Валерійович, розглянувши матеріали кримінального провадження №12022221070000232 від 29.04.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276-279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Диченка Артема Олексійовича, 07.12.2001 р. н., уродження смт. Червоногвардійське, м. Кіровськ, Луганської області, громадянина України, документованого паспортом громадянина України 000889107, виданим 21.08.2017 Попаснянським відділом УДМС у Луганській області, військовослужбовця 1 батальйону 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву «ЛНР» 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії південного воєнного округу, зареєстрованого та проживаючого за адресою: Луганська область, м. Кіровськ, смт. Червоногвардійське, вул. Л. Шевцової, буд. 1, місцезнаходження якого на даний час не встановлено

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні таких кримінальних правопорушень:

- діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості України (державна зрада): перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України;

- жорстокого поводження з цивільним населенням, інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 438 КК України.

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинування в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Відповідно до ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенція) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Норми ст. 27 Конвенції встановлюють, що особи, які перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на повагу до їхньої особи, честі, сімейних прав, релігійних переконань, обрядів, звичаїв та традицій. З ними слід завжди гуманно поводитися та захищати від будь-яких актів насильства, залякування, образ та цікавості натовпу.

Сторони конфлікту повинні застосовувати до осіб, що перебувають під захистом, таких заходів контролю чи безпеки, які будуть визнані за необхідні під час ведення війни.

Положення ст. 29 Конвенції зазначають, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Норми ст. 31 Конвенції забороняють застосування жодного примусу фізичного чи морального порядку до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Також ст. 32 Конвенції встановлено, що Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Стаття 33 Конвенції забороняє пограбування населення.

У свою чергу ст. 147 Конвенції визначено серйозні порушення, до яких належать умисне вбивство, тортури або нелюдяне поведження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Згідно з положеннями ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I) тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті I цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб. Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведження, в) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Окрім того, згідно статей 8(2)(a)(ii), 8(2)(a)(vii) та 8(2)(a)(iv) Римського статуту Міжнародного кримінального суду, який ратифікований Верховною Радою України 21.08.2024 Законом № 3909-ІХ, катування, нелюдське поводження, незаконне позбавлення волі та привласнення майна, що не викликане військовою необхідністю і вчинене незаконно та безглуздо – є воєнними злочинами.

3. Військовослужбовець зс рф Диченко Артем Олексійович, перебуваючи у складі 1 батальйону 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву «ЛНР» 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії південного воєнного округу, брав участь у вторгненні на територію України у складі російських окупаційних військ.

4. Одразу після оголошення 24.02.2022 президентом рф про початок «спеціальної воєнної операції» російські війська, зокрема військовослужбовці 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву «ЛНР» 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії південного воєнного округу, серед яких перебував військовослужбовець Диченко А.О., у невстановленому місці перетнули російсько-український кордон та пішли у наступ на території Харківської області.

Одночасно з веденням бойових дій на території Харківської області, військовослужбовці зс рф з метою забезпечення можливості безперешкодного пересування територією області здійснювали блокування та тимчасове захоплення населених пунктів, облаштування на автомобільних шляхах блокпостів для здійснення заходів щодо контролю доступу осіб на обумовлену ділянку території.

В кінці лютого 2022 року з боку рф почалось збройне захоплення м. Ізюм Ізюмської міської об'єднаної територіальної громади Ізюмського району Харківської області. Внаслідок чого територія вказаного населеного пункту станом на початок квітня 2022 року перейшла під контроль представників російських окупаційних військ.

Таким чином, з початку квітня 2022 року по 10.09.2022 м. Ізюм Харківської області разом із місцевим цивільним населенням, яке не брало участі у збройному конфлікті, перебували у тимчасовій окупації військовослужбовців зс рф та учасників незаконного збройного формування так званої «ЛНР», які також були залучені до зазначеного вище широкомасштабного вторгнення на територію України.

Під час окупації м. Ізюм Харківської області у Левіна Д.О., підрозділ якого територіально дислокувався у вказаному населеному пункті, виник умисел, направлений на вчинення кримінальних правопорушень на окупованій території.

Розуміючи, що його діям не буде надано супротиву, з метою незаконного збагачення він розробив план вчинення кримінальних правопорушень, а саме затримання цивільних мешканців, проведення незаконних обшуків домоволодінь, підприємств, установ, з метою виявлення та незаконного заволодіння матеріальними цінностями, транспортними засобами, іншим майном.

З цією метою, діючи умисно, маючи корисливий мотив, усвідомлюючи й розуміючи переваги вчинення кримінальних правопорушень, досягнення яких можливе лише за допомогою створення групи, Левін Д.О. почав підшукувати співучасників, надаючи при цьому перевагу особам з близького оточення, з якими проходив службу в лавах незаконних військових формувань рф, до яких у нього були довірливі стосунки.

Так, Левін Д.О. залучив до спільного вчинення кримінальних правопорушень військовослужбовців 1 батальйону 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву «ЛНР» 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії Південного воєнного округу Диченка Артема Олексійовича, Резніка Сергія Сергійовича, Шульгіна Сергія Сергійовича, Голубовича Михайла Артемовича, Касаурова Олександра Сергійовича, Кобцева Філіппа Вікторовича, Тарана Данила Сергійовича, Хабюка Ігоря Михайловича, Лопатіна Костянтина Олександровича, Власова Микиту Олеговича, інших невстановлених військовослужбовців зс рф (позивний одного з них «Саїд»), а також «голову спілки кінематографістів Донбасу» Разума (колишнє прізвище Слинко) Романа Володимировича та «депутата «ЛНР» Мірошніченка Дениса Миколайовича, які погодились та висловили свою згоду прийняти участь у скоєнні злочинів проти цивільного населення.

Вказані особи під час перебування в м. Ізюм Харківської області були постійно одягнуті у військову форму, мали відповідне військове спорядження, були озброєні автоматами, пістолетами та сприймалися місцевим населенням як військові зс рф, що підтверджує їх статус комбатантів.

У свою чергу, громадянин України Диченко А.О., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвий досвід, розуміючи факт збройного конфлікту, захоплення та подальшої окупації частини Харківської області зс рф, а також те, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а її територія в межах існуючого кордону – цілісною і недоторканою, перебуваючи у м. Луганську Луганської області, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше лютого 2022 року, умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, перейшов на бік ворога шляхом добровільного вступу на службу до незаконного збройного формування – 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву ЛНР 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії південного воєнного округу, створеного російською федерацією, після чого надавав безпосередню допомогу державі-агресору (рф) та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України.

Так, починаючи з квітня 2022 року, з метою силового супроводження зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, для придушення будь-яких проявів незгоди з політикою окупаційної влади та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Харківської області, у тому числі м. Ізюм, у порушення ст.ст. 17 та 65

Конституції України, будучи військовослужбовцем 1 батальйону 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву «ЛНР» 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії Південного воєнного округу, Диченко А.О. з квітня 2022 року до моменту деокупації вказаного населеного пункту, а саме до 10.09.2022, знаходячись на території м. Ізюм, активно публічно сприяв реалізації плану держави-агресора щодо придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, проводив позасудові репресії над цивільними особами, брав участь в їх затриманнях, примушуючи йти на негласну співпрацю, застосовував жорстоке поводження, спричиняв тілесні ушкодження, тобто надавав Російській Федерації допомогу в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду її суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності та державній безпеці.

Таким чином, Диченко А.О. підозрюється у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України (державна зрада): перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Поряд з цим, 28.03.2022 приблизно об 11:00 год Диченко А.О. діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левіним Д.О., Рєзніком С.С., Касауровим О.С., Мірошніченком Д.М., Шульгіним С.С. та ще п'ятьма нествановленими військовослужбовцями зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму, засоби захисту (бронежилети, каски) та озброєними вогнепальною зброєю, на трьох нествановлених під час досудового розслідування транспортних засобах приїхали до будинку № [REDACTED] по пров. [REDACTED] в м. Ізюм Харківської області, в якому мешкав [REDACTED], [REDACTED] р.н.

Незаконно проникнувши на подвір'я будинку Диченко А.О. разом з Левіним Д.О., Рєзніком С.С., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Шульгіним С.С. та ще двома нествановленими військовослужбовцями зс рф пересвідчились в особі [REDACTED], який на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, та знаючи, що останній був [REDACTED] (з питань національно-патріотичного виховання молоді), а також [REDACTED], без складання

будь-яких процесуальних документів почали проводити обшук в приміщенні будинку потерпілого, під час якого виявили різного роду символіку України.

Після чого, задля посилення психологічного ефекту своїх незаконних дій Левін Д.О., з метою залякування та демонстрації сили, відкрито демонструючи наявну у нього вогнепальну зброю, здійснював психологічний тиск, висловлюючи погрози вбивством і застосуванням фізичного насильства, разом із Диченком А.О., Резніком С.С., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Шульгіним С.С. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, вивели [REDACTED] з будинку із зв'язаними руками за спиною, посадили на порозі будинку, вдягли на обличчя майку чорного кольору, в яку останній був одягнутий та почали спричиняти [REDACTED] тілесні ушкодження шляхом нанесення ударів по різним частинам тіла, завдаючи особливих болісних відчуттів, чим порушили положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Також під час проведення незаконно обшуку на території домоволодіння [REDACTED], присутніми військовослужбовцями зс рф виявлено належні потерпілому два автомобілі – марки «Opel» моделі «Vivago» білого кольору, д.н.з. [REDACTED] та марки «Geely» моделі «FC MR-7180» чорного кольору, д.н.з. [REDACTED]

Після побиття [REDACTED], що продовжувалось приблизно годину, примусово вивели з домоволодіння та посадили до одного з автомобілів на яких військовослужбовці зс рф приїхали до домоволодіння потерпілого, при цьому один із співучасників групи, який був у балаклаві, за вказівкою Левіна Д.О. сів за кермо автомобіля марки «Geely», що належав [REDACTED] та знаходився у дворі його домоволодіння, привів автомобіль у робочий стан шляхом пуску запалення двигуна та після того, як всі учасники групи сіли по іншим автомобілям, вигнав вказаний автомобіль з двору та поїхав на ньому слідом за автомобілями інших співучасників злочину до місця своєї дислокації, розташованого за адресою: Харківська область, м. Ізюм, вул. Вільхова, 15, куди також відвезли [REDACTED]

По прибутті до місця дислокації за вказаною адресою [REDACTED] завели у господарське приміщення (курник), після чого залишили дане приміщення зачинивши двері, тим самим нелегально ув'язнили потерпілого, позбавивши можливості вільно пересуватись, протиправно перешкоджаючи потерпілому обирати за своєю волею місце знаходження (незаконне позбавлення волі).

У вказаному приміщенні потерпілого [REDACTED] незаконно утримували впродовж 2 діб.

30.03.2022 в денний час (більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено) до даного приміщення військовослужбовці зс рф помістили [REDACTED], якого протиправно утримували впродовж 16 діб.

Далі, цього ж дня (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Левін Д.О., продовжуючи свої злочинні дії, реалізуючи свій злочинний умисел, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, перебуваючи за місцем нелегального ув'язнення [REDACTED], усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи реальну можливість

настання суспільно-небезпечних наслідків у вигляді настання смерті цивільної особи та свідомо допускаючи настання вказаних тяжких наслідків, разом з декількома невстановленими військовослужбовцями зс рф зайшов до приміщення курника та надав вказівку вивести [REDACTED] на двір, додавши, що він збирається його розстріляти.

Після того, як [REDACTED] вивели, Левін Д.О. слідом покинув приміщення курника та перебуваючи на дворі за згаданою адресою, Левін Д.О. діючи умисно, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, із власних ідеологічних та політичних мотивів, приблизно через 10 хвилин здійснив вбивство цивільної особи – [REDACTED], шляхом пострілу із наявної вогнепальної зброї (вид та калібр якої досудовим розслідуванням не встановлено) в область правої частини нижньої щелепи, спричинивши поранення, від якого останній помер, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Внаслідок пострілу [REDACTED] спричинені тілесні ушкодження у вигляді одного наскрізного вогнепального поранення шиї, з вхідною раною на правій бічній поверхні шиї і вихідною раною на лівій бічній поверхні шиї та рановим каналом, по ходу якого є крайовий напівкруглий дефект правого кута нижньої щелепи з додатковим переломом, який утворює уламок кістки, що відносяться до тяжких тілесних ушкоджень.

Після скоєного вбивства тіло потерпілого [REDACTED], за вказівкою Левіна Д.О., вивезли до залізничного переїзду по вул. Європейській в м. Ізюм, де залишили на узбіччі дороги, а наступного дня, тобто 31.03.2022 його знайшли робітники ритуальної служби та поховали на кладовищі в лісовому масиві, розташованому неподалік вул. Шекспіра в м. Ізюм Харківської області в могилі за № 6.

Своїми злочинними діями Диченко А.О. разом з Левіним Д.О., Резніком С.С., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Шульгіним С.С. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф спричинили [REDACTED] матеріальну шкоду на загальну суму 114 680 грн 00 коп.

Отже, Диченко А.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левіним Д.О., Резніком С.С., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Шульгіним С.С. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільної особи – [REDACTED] у формі нелюдського поводження, що виражалось у завданні фізичних (нанесення побоїв і тілесних ушкоджень) та психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї, вбивством), утриманні у неналежних умовах, а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у привласненні (захопленні) приватного майна [REDACTED], яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Диченко А.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Крім того, 02.04.2022 приблизно о 08:30 год Диченко А.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, разом з Левіним Д.О., Касауровим О.С., Резніком С.С., Мірошниченком Д.М., Шульгіним С.С. та ще п'ятьма невстановленими військовослужбовцями зс рф (позивний одного з них «Саїд»), беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму, засоби захисту (бронежилети, каски), озброєними вогнепальною зброєю, приїхали на трьох транспортних засобах, а саме: марки «Volkswagen» моделі «Passat» сірого кольору, марки «Opel» моделі «Combo» сірого кольору та марки «УАЗ» зеленого кольору (інші ідентифікаційні ознаки яких не встановлені), до будинку № [REDACTED] по пров. [REDACTED] в м. Ізюм Харківської області, в якому разом із родиною проживав [REDACTED], [REDACTED] р.н., однак на той момент був відсутній вдома.

Незаконно проникнувши на подвір'я вказаного будинку, Диченко А.О. разом з Левіним Д.О., Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С., Резніком С.С., Шульгіним С.С. та іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями зс рф пересвідчились в особі [REDACTED] [REDACTED] р.н. – дружиною [REDACTED] та усвідомлюючи, що перед ними цивільна особа в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, без складання будь-яких процесуальних документів почали проводити обшук в приміщенні будинку.

Приблизно об 11:00 год [REDACTED] повернувся додому та побачив присутніх військовослужбовців зс рф, які проводили незаконний обшук під час якого виявили та вилучили дві мисливські рушниці, одна з яких належала Єфіменку О.Є. та знаходилася на зберіганні у [REDACTED].

У подальшому Левін Д.О. розуміючи, що [REDACTED] на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою

сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, запропонував останньому повідомити про наявність у будинку цінних речей.

Отримавши відмову від потерпілого, Левін Д.О. за відсутності будь-яких правових підстав та без складання будь-яких процесуальних документів, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, у порушення вимог ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І, надав вказівку присутнім військовослужбовцям зс рф, в тому числі Диченку А.О., на затримання [REDACTED], на виконання якої останньому наділи на руки кайданки та помістили до транспортного засобу марки «Orel» моделі «Combo», після чого відвезли до зупинки громадського транспорту на перехресті вул. Соснова та автодороги «Київ-Харків-Довжанський», де нелегально ув'язнили [REDACTED] до металевого контейнеру, який знаходився поруч, позбавивши можливості вільно пересуватись, протиправно перешкоджаючи потерпілому обирати за своєю волею місце знаходження (незаконне позбавлення волі).

У зазначеному місці [REDACTED] незаконно утримували протягом 7 діб, тобто до 08.04.2022, в нелюдських умовах, без надання їжі, води та можливості справляти природні потреби, що спричиняло потерпілому фізичного болю та значних моральних страждань.

08.04.2022 [REDACTED] звільнили.

Після затримання та нелегального ув'язнення [REDACTED], 02.04.2022 приблизно о 12:00 год, Левін Д.О., з метою доведення свого злочинного умислу до кінця, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з Диченком А.О. Резніком С.С., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Шульгіним С.С. та ще п'ятьма невстановленими військовослужбовцями зс рф (позивний одного з них «Саїд») повернулись до домоволодіння [REDACTED] за вказаною адресою, де на той момент перебувала його дружина – [REDACTED]

У цей момент Левін Д.О. разом з Диченком А.О., Мірошніченком Д.М., Резніком С.С., Шульгіним С.С., Касауровим О.С. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, усвідомлюючи, що [REDACTED] є цивільною особою та не має можливості чинити опір, відкрито демонструючи наявну при цьому наявну у нього вогнепальну зброю та погрожуючи її застосуванням у випадку непокори його вимогам, почав вимагати віддати їм автомобіль ЗАЗ-110308-44 (Таврія) білого кольору, д.н.з. [REDACTED], який на праві власності належав її сину – [REDACTED], чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Враховуючи, що Левін Д.О. був озброєним та здійснював погрози у присутності інших співучасників злочину, які також мали при собі вогнепальну зброю, [REDACTED] сприймаючи їх як реальні та розуміючи, що ними може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу її життя та здоров'я, не чинивши опору віддала Левіну Д.О. ключі від згаданого автомобіля.

Відтак, подолавши психологічну волю [REDACTED] до спротиву, Левін Д.О., діючи за попередньою змовою з Диченком А.О., Резніком С.С., Шульгіним С.С., Мірошніченком Д.М., та Касауровим О.С. умисно, з корисливих мотивів, з метою незаконного особистого збагачення за рахунок

чужого майна, без розриву у часі, отримавши ключі від [REDACTED] до автомобіля ЗА3-110308-44 (Таврія), надав вказівку одному з присутніх сісти за кермо вказаного автомобіля, який у свою чергу привів автомобіль у робочий стан шляхом пуску запалення двигуна.

Після чого, Диченко А.О. разом з Левіним Д.О., Резніком С.С., Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С., Шульгіним С.С. та ще п'ятьма невстановленими військовослужбовцями зс рф покинули територію домоволодіння [REDACTED], довівши свій спільний, корисливий умисел, направлений на пограбування цивільного населення, до кінця, незаконно заволоділи транспортним засобом ЗА3-110308-44 (Таврія), розуміючи, що він не є військовою необхідністю, розпорядилися ним на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною військовою необхідністю, чим спричинили [REDACTED] матеріальну шкоду в сумі 66 820 грн. 00 коп.

Отже, Диченко А.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левіним Д.О., Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С., Резніком С.С., Шульгіним С.С. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільних осіб – [REDACTED] у формі нелюдського поводження, що виражалось у завданні психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї), утриманні у неналежних умовах потерпілого [REDACTED], а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у незаконному позбавленні волі потерпілого [REDACTED] (утримання проти волі в контейнері) та привласненні (захопленні) приватного майна потерпілого [REDACTED] яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Диченко А.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Крім того, 08.04.2022 приблизно о 17:00 год, Диченко А.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, разом з Левіним Д.О., Тараном Д.С., Голубовичем М.А., Кобцевим Ф.В., Хабюком І.М., Лопатіним К.О. та Шульгіним С.С., беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму, озброєними вогнепальною зброєю, приїхали на двох

невстановлених під час досудового розслідування транспортних засобах до будинку № [REDACTED] по вул. [REDACTED] в м. Ізюм Харківської області, в якому на той момент перебував [REDACTED], [REDACTED] р.н. разом із матір'ю – [REDACTED], [REDACTED] р.н. та іншими родичами.

Незаконно проникнувши на подвір'я вказаного будинку, Диченко А.О. разом з Левіним Д.О., Тараном Д.С., Голубовичем М.А., Кобцевим Ф.В., Хабюком І.М., Лопатіним К.О. та Шульгіним С.С., пересвідчилися в особі [REDACTED], який на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, без складання будь-яких процесуальних документів почали проводити обшук в приміщенні будинку та на території домоволодіння потерпілого.

Під час проведення обшуку Диченко А.О. діючи у групі з Левіним Д.О., Тараном Д.С., Голубовичем М.А., Кобцевим Ф.В., Хабюком І.М., Лопатіним К.О. та Шульгіним С.С., умисно, з корисливих мотивів, з метою незаконного особистого збагачення за рахунок чужого майна, незаконно заволоділи майном потерпілого, а саме: ігровим ноутбуком «ACER Nitro 5», ігровою консоллю «X-BOX S 512», ігровою консоллю «SONY PLAYSTATION 5», скутером марки «VIPER» моделі «VP150 F-STORM», а також мотоциклом марки «BAJAJ» моделі «BOXER BM 125X», який належав [REDACTED], розуміючи, що воно не є військовою необхідністю, розпорядилися ним на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною військовою необхідністю.

Після чого, Левін Д.О. спільно з Диченко А.О., Голубовичем М.А. та Тараном Д.С. наказали [REDACTED] йти з ними до сусіднього будинку № [REDACTED] по вул. [REDACTED] в м. Ізюм Харківської області, який також належав їх родині, де вони провели другий обшук, за результатом якого незаконно заволоділи особистими документами його батька – [REDACTED] та трьома генераторами.

По завершенню проведення обшуків Левін Д.О. вивів [REDACTED] на подвір'я будинку № [REDACTED] по вул. [REDACTED] в м. Ізюм, наказав стати на коліна, де діючи умисно, із значною силою завдав удар ногою в обличчя потерпілого. В цей же момент, присутні поруч Диченко А.О., Голубович М.А. та Таран Д.С. також почали наносити хаотичні удари руками та ногами по обличчю та тулубу потерпілого, завдавши їх не менше 30.

Під час побиття, Петров Р.В. впав на землі та побачивши, що указані військовослужбовці зс рф продовжують нанесених ударів, його мати – [REDACTED] намагалася захистити, почавши кричати, щоб відпустили її сина.

Після того, як військові перестали бити [REDACTED], Кобцев Ф.В. за вказівкою Левіна Д.О., вдягнув кайданки на руки [REDACTED] та за допомогою

клеючої стрічки зав'язав їй ганчірку на очах, в свою чергу Левін Д.О. вдягнув кайданки на руки [REDACTED], та замотав очі клейкою стрічкою.

У подальшому, Левін Д.О. спільно з Диченком А.О. Тараном Д.С., Голубовичем М.А., Кобцевим Ф.В., Хабюком І.М., Лопатіним К.О. та Шульгіним С.С. вивели з території домоволодіння [REDACTED], посадили до різних автомобілів, після чого відвезли їх до місця своєї дислокації, що розташоване за адресою: Харківська область, м. Ізюм, вул. Вільхова, 15, де завели у господарське приміщення (курник), після чого залишили дане приміщення зачинивши двері, тим самим нелегально ув'язнили [REDACTED] позбавивши можливості вільно пересуватись, протиправно перешкоджаючи потерпілому обирати за своєю волею місце знаходження (незаконне позбавлення волі), чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Приблизно через десять хвилин до вказаного приміщення зайшов Хабюк І.М. та вивів [REDACTED] на подвір'я, де вже перебували Диченко А.О., Кобцев Ф.В. і Левін Д.О., який почав ставити потерпілому питання стосовно його батька, місцевих мешканців, які несли службу в ЗСУ, перебували територіальній обороні, приймали участь в АТО.

Після того, як [REDACTED] відповів, що йому така інформація не відома, Левін Д.О. продовжуючи свої злочинні дії, реалізуючи свій злочинний умисел, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи реальну можливість настання та свідомо допускаючи суспільно-небезпечних наслідків, разом з Диченком А.О., Кобцевим Ф.В. та Хабюком І.М. почали наносити потерпілому удари по ногам невстановленим предметом. При цьому, Кобцев Ф.В. вилив потерпілому на ноги воду та почав завдавати удари електрошокером, завдаючи особливих болісних відчуттів, а Диченко А.О. здійснив постріл з наявного автомату біля вуха [REDACTED], внаслідок чого його оглушило.

Надалі потерпілого поставили до стіни, де Диченко А.О. разом з Хабюком І.М., Кобцевим Ф.В. та Касауровим О.С., діючи умисно, по черзі зробили близько 30 пострілів з пневматичного пістолету в область задньої частини правого плеча, правої частини грудної клітини, правої руки та правої ноги [REDACTED].

Не отримавши згоди [REDACTED] на співпрацю, задля посилення психологічного ефекту своїх незаконних дій, на подвір'я вивели [REDACTED], де Диченко А.О. запевнивши, що розстріляє потерпілого на очах у матері, поставив [REDACTED] на коліна, спорядив автомат на бойовий взвод, притуливши дуло до голови останнього, здійснив постріл, але в автоматі не було патронів та імітація пострілу була холоста.

Після цього, [REDACTED] повернули до господарського приміщення (курника), у якому останніх утримували впродовж двох діб, без надання необхідної медичної допомоги, їжі, води та можливості справляти природні потреби, що спричиняло потерпілим фізичного болю та значних моральних страждань.

Внаслідок протиправних дій військовослужбовців зс рф [REDACTED], спричинені тілесні ушкодження у вигляді множинних округлої форми рубців, хаотично розташованих по передній поверхні грудної клітини, правого плеча та по переднім поверхням стегон, що відносяться до легкого ступеню тяжкості тілесних ушкоджень.

Наступного дня, тобто 09.04.2022 приблизно о 13:00 год (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Диченком А.О., Кобцевим Ф.В. та Шульгіним С.С., вирішили повторно провести обшук у домоволодінні [REDACTED]. З цією метою вони вивели [REDACTED] з сараю та запропонували добровільно видати речі, які вони не знайшли при обшуку.

Сприймаючи слова Левіна Д.О. як погрози, будучи вже підданим значному фізичному та психологічному впливу, розуміючи, що ним або іншим з присутніх військовослужбовців зс рф може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу його та матері життя та здоров'я, [REDACTED] не чинивши опору повідомив, що видасть вказані речі.

Отримавши згоду [REDACTED], цього ж дня приблизно о 14:00 год, Левін Д.О. продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, направлено на незаконне збагачення за рахунок чужого майна, діючи за попередньою змовою групою осіб, спільно з Диченком А.О., Шульгіним С.С. та Кобцевим Ф.В., повторно повернулись до домоволодіння потерпілого, де провели обшук, за результатом якого вилучили два сигнально-шумові пістолети «SUR TT» та «RETEI ПМ», пневматичну гвинтівку «PRO GERMANY ART», а також 300 літрову бочку з паливом.

Після чого, Диченко А.О. спільно з Левіним Д.О., Кобцевим Ф.В. та Шульгіним С.С. покинули територію домоволодіння [REDACTED] та усі разом направились до місця своєї дислокації, по прибуттю до якого, [REDACTED] та [REDACTED] перемістили в житлову кімнату на третьому поверсі будинку вказаного домоволодіння, де їх утримували ще дві доби.

11.04.2022 [REDACTED] та [REDACTED] звільнили.

Своїми злочинними діями Диченко А.О. разом з Левіним Д.О., Тараном Д.С., Хабюком І.М., Кобцевим Ф.В., Голубовичем М.А., Лопатіним К.О. та Шульгіним С.С. спричинили [REDACTED] матеріальну шкоду на загальну суму 73 171 грн. 06 коп.

Отже, Диченко А.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левіним Д.О., Касауровим О.С., Тараном Д.С., Хабюком І.М., Кобцевим Ф.В., Голубовичем М.А., Лопатіним К.О. та Шульгіним С.С., усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження у формах катування, що виражалось у завданні сильних фізичних (нанесення побоїв і тілесних ушкоджень) відносно цивільної особи – [REDACTED] і нелюдського

поводження, що виражалось у завданні психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї, вбивством) та утриманні у неналежних умовах відносно цивільних осіб – ██████████, а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у незаконному позбавленні волі (утримання проги волі) та привласненні (захопленні) приватного майна потерпілого ██████████, яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Диченко А.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Крім того, в кінці квітня 2022 року (більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено), Диченко А.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левіним Д.О., Касауровим О.С. та ще двома невстановленими військовослужбовцями зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму та озброєними вогнепальною зброєю, на автомобілі марки «Opel» моделі «Combo» сірого кольору (інші ідентифікаційні ознаки не встановлені), приїхали до будинку № ████████ по вул. ████████ в м. Ізюм Харківської області, у якому в квартирі № 1 мешкав ██████████ р.н.

У цей час, ██████████ перебував у власному гаражному приміщенні, що розташоване поблизу згаданого будинку. Перебуваючи за вказаною адресою, Диченко А.О. разом з Левіним Д.О., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф підійшли до ██████████, пересвідчилися в його особі, який на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, після чого Левін Д.О. наказав відвести їх до свого місця мешкання, де вони будуть проводити обшук.

Незаконно проникнувши до вказаної квартири, Диченко А.О. діючи у групі з Левіним Д.О., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, без складання будь-яких процесуальних документів почали проводити обшук, під час якого не знайшовши грошових коштів, інших цінних речей та зброї, Левін Д.О. став вимагати у ██████████ назвати місця їх зберігання, при цьому задля посилення психологічного ефекту своїх незаконних дій Левін Д.О., з метою залякування та демонстрації сили,

відкрито демонструючи наявну у нього вогнепальну зброю, здійснював психологічний тиск, висловлюючи погрози вбивством і застосуванням фізичного насильства у випадку невиконання його злочинних вимог, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Сприймаючи погрози Левіна Д.О. як реальні, розуміючи, що ним або іншим з присутніх військовослужбовців зс рф може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу його життя та здоров'я, [REDACTED] не чинивши опору відповів, що подібних речей не зберігає.

Почувши таку відповідь, Левін Д.О. продовжуючи реалізацію злочинного умислу, надав вказівку одному з присутніх військовослужбовців зс рф надіти [REDACTED] мішок на голову та зв'язати руки, після чого потерпілого примусово вивели з будинку, посадили до транспортного засобу марки «Opel» моделі «Combo» та відвезли до місця своєї дислокації, що розташоване за адресою: Харківська область, м. Ізюм, вул. Вільхова, 15.

По прибуттю, приблизно через пів години, до місця дислокації за вказаною адресою, Левін Д.О. спільно з Диченком А.О., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф завели [REDACTED] у господарське приміщення (сарай), в якому на той момент вже знаходились інші люди та залишили останнього у даному приміщенні.

Через деякий час, цього ж дня Левін Д.О. разом з іншими військовослужбовцями зс рф, продовжуючи реалізацію злочинного умислу, діючи за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, зайшов до сараю та почав побиття [REDACTED] шляхом нанесення хаотичних ударів ногами по всьому тілу, погрожуючи при цьому ампутацією кінцівок та вбивством, намагаючись при цьому переконати потерпілого співпрацювати з окупаційною владою і надати інформацію про заможних цивільних мешканців м. Ізюм.

В подальшому, отримавши відмову [REDACTED] на пропозицію щодо співпраці, останнього вивели з господарського приміщення у двір вказаного домоволодіння, де Левін Д.О. продовжив побиття потерпілого шляхом нанесення хаотичних ударів руками та ногами.

Після повторної відмови [REDACTED] відпустили, протримавши приблизно 5 годин.

Отже, Диченко А.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Левінін Д.О., Касауровим О.С. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільної особи – [REDACTED] у формі нелюдського поводження, що виражалось у завданні психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї, вбивством) та утриманні у неналежних умовах.

Таким чином, Диченко А.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

За сукупністю своїх умисних дій та викладених вище обставин Диченко Артем Олександрович, 07.12.2001 р.н. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий СУ
ГУНП в Харківській області
старший лейтенант поліції

Олександр КУПРІКОВ

ПОГОДЖЕНО
Прокурор
у кримінальному провадженні

Євген БЕНДЕРОВ